

מתחת לאותו זית
או מראה חדש

לְאֵט-לְאֵט
מִתְבַּהֶרֶת הַתְּמוּנָה
מֵעֵבֶר לְעֵשׂוֹן
הַעֵיר הַשְּׂתַנָּה
וְהַמְּרָאָה הַחֵל
לְהַתְּבַהֵר
לְאֵט-לְאֵט
מֵעֵבֶר לְעֵשׂוֹן.

מוֹסִיקָה מְזֻרְחִית
פּוֹרְצַת בְּעֵצְמָה,
מְגַלְגֵּלוֹת פְּזוֹרוֹת
מִשְׂרִידֵי מְשֻׁגְרִים
בְּרַחוּבוֹת
מְכַתְּמִים
בְּאֵדָם.
סוֹדֵר דֶּק
מִשְׁלֶךְ
עַל סִפְסַל-רְחוּב.
נִקְבִים בְּכָל מְקוֹם
בְּקִירוֹת הַבְּתִים

וּבְקִירוֹת הַלְבָבוֹת
וּבְזִנְבוֹ שֶׁל חֲתוּל.
בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
מְזוּדָה רִיקָה
פְּעוֹרַת פֶּה
וּדְגָלִים
קְרוּעִים
מְרַגְעִים
וּמְעוֹרְרִים
עוֹלָיִם וְעוֹלָיִם,
בְּקִבּוּקִים רִיקִים
וְאִשְׁפָּה
פְּזוּרָה
בְּרַחוּבוֹת.

שְׁאֵרִיּוֹת שֶׁל קֶפֶה
עַל גַּגּוֹת הַבָּתִּים
הַרְחוּבוֹת בְּאוֹשִׁים
כָּאֵן וְשֵׁם
עַרְבִים וְיִשְׂרָאֵלִים
מַחְלִיפִים מִבְּטָיִם:
— אֲנִי יוֹסֵף
וְאֵלֶּה אֲחִי
וְזוֹ הַמֵּאֲכֶלֶת.
הַבָּאָר עֲמָקָה כִּפְצָעִי
וּמִדּוּעַ הַצְּבֹת אֶת שְׁרוֹתֶיךָ
עַל קִבְרִי?
— וְהֵיכֵן אֲצִיב אוֹתָם?
הָעוֹלָם צָר עָלַי
וְהַפִּיץ אוֹתִי לְכָל עֶבֶר.
זֶה עֲדָנִים
אֲנִי מִסְתוֹבֵב
עַד שֶׁהִגַּעְתִּי לְנִקְדַת הַמוֹצָא

וְבָהּ יִשְׁבְּתִי
 בְּסִימֵן קְרִיאָה
 בְּהַהֲגֹן.
 – וְאַנִּי יֵצְאֵתִי
 מִזֹּאת הַנְּקֻדָּה
 וְאַלֶּיָּהּ
 אָשׁוּב
 אָשׁוּב
 כְּעֹנֹת הַשָּׁנָה
 כְּגֶשֶׁם
 גַּם אִם בְּסֹדֵר הַפּוֹךְ
 זֶה הוֹרַע שְׁלִי
 זִרְעֵתִי בְּאֲדָמָה
 שֶׁמְצַצֶת אוֹתִי
 בָּהּ
 וּבְטָרֵם הַבְּשִׁיל פְּרִי
 הַגְּלִיתִי.

– לֵךְ סְפוּרֶךָ
 וְלִי סְפוּרֵי
 הַתְּחִלּוֹת שׁוֹנוֹת
 וְסוֹף אֶחָד.
 – בֵּין הַתְּחִלָּה
 וְהַסּוֹף
 פְּרִטֵי פְּרִטִים רַבִּים
 שֶׁהוֹרְגִים אוֹתָךְ
 וְהוֹרְגִים אוֹתִי.
 – וּמֵאַחַר שֶׁהֶעֱלִילָה מְסֻבַּת
 מְאֹסוֹ בְּנוֹ קוֹרְאֵינוּ
 וְנִרְדְּמוּ.
 אוֹתֵנוּ רְאוּ כְּסִיּוּטִים
 וְזֵהוּ זֶה.
 – תְּבֵה נְשִׁלֶךְ סְפוּרֵינוּ

אֶל הַיָּם וְנִלְךָ לְנוּ.
— מִחֵר
כְּשִׁילְדִיָּה וְיִלְדֵי
יִשְׁחָקוּ
מִתַּחַת לְעֵץ הַחַיִּית
הָעֵתִיק הַהוּא
עֲצָמוּ
הָעֲנָף יִרְעַד
בְּעֵינֵיהֶם
בְּעוֹדָם מִבֵּיטִים בְּגוֹעוּ.
מֶה רַבּוֹת שֶׁרָטְנוּ אוֹתוֹ
בְּאוֹתֵיזוֹת
עֲרֵבִיזוֹת
וְעֵבְרִיזוֹת
עַד שֶׁעֲלָעֲלוּ
הָאֲדִימוּ
יִבְשׁוּ.
עַל הַגּוֹפּוֹת
קָרַס לוֹ
עֵץ הַחַיִּית
הַהוּא הָעֵתִיק
עֲצָמוּ.

גליון 291, יוני, 2004

מערבית: ששון סומך